

ΜΑ ΕΙΧΕ ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΗ ΤΗΝ ΠΙΣΤΟΛΑ.

[Ἐπεισόδιον τῆς παρελθούσης Κυριαχῆς]

Εἶχαν περάσει οἱ δυὸ μετὰ τὸ μεσημέρι
 Κι' ὁ κόσμος ὅλος γύριζε 'σάν τὰ μελίσινα
 Ποῦ ὄταν ἀπὸ μασκαράδες ἐν' ἀσκέρι
 Ἐτραβήξαν εἰς τοῦ κύρ Στεφανίδη ἴσια.
 Ἐβάλαν εἰς τὸ νοῦ τους νὰ τὸν προσφωνήσουν
 Καὶ πήγανε τὸν γέροντα ν' ἀνησυχῆσουν.

Ἐφτάσανε.. Κι' ἀρχίησαν νὰ τὸν φωνάζουν
 Νὰ βγῆ γιὰ μιὰ στιγμή λιγάκι νὰ τὸν δοῦνε
 Καὶ λέγανε πῶς τέτοια ὥρα ὅπου τὸν κράζουν
 Εἶχαν σπουδαῖα πράγματα νὰ τοῦ εἰποῦνε,
 Καὶ τὸν ἐξώρκιζαν εἰς τῆ χρυσῇ Λιλῇ του
 Νὰ βγῆ ν' ἀκούσουν λίγο τὴν γλυκεῖα φωνή του.

Ἄξαφν' ἀνοίγει ἓνα παραθύρι
 Καὶ βγαίν' ὁ Στεφανίδης μὲ μιὰ πουκαμήσα,
 Ἀρχίζει μονομιᾶς τοὺς μάγκαις νὰ σοικτεῖρη
 Καὶ σὰ σκυλι ν' ἀφρίζη ποῦ τὸ πιάνει λύσσα.
 Ἦταν μὲ τ' ἄσπρα του σάν ἄγγελος... μὰ θυμωμένος
 Κ' ἐπήγαινε ἡ γλώσσά του... σάν κρουολογημένος...

Ἦ μάγκαις δὲν ἐφεύγανε! ἄχ! οἱ μπερπάντες!...
 Μον' ἀρχιηῆσαν νὰ φωνάζουνε κ' ἐκεῖνοι,
 Ὡστε ὁ κύρ Νικόλας μας ἐσκέφθη Μπασανάντες
 Πῶς ἔπρεπε σὲ τούτη τὴν περίστασι νὰ γίνη,
 Καὶ ὡς καθὼς ἐκεῖνο πυροβόλησε τὴν Μοναρχίας
 Νὰ τουφεκίσῃ καὶ αὐτὸς τὴν Ἀπολυταρχία.

Ἦτσι ἀρπάζει στὸ δεξί του χέρι μιὰ κουμποῦρα
 Καὶ μπούμ... ἀπελπισμένος ῥίχνει μὲ στὰ ὄλα
 Ὅμως κανεὶς δὲν πέφτει!... στέκουν ὅλοι ντοῦρα
 Ἄχ! εἶχε ὁ γέρος σκουριασμένη τὴν πιστόλα
 Καὶ κάλλιο τέτοιο παλιοπίστολο νᾶχε πετάξει
 Ἄφου καὶ ἡ Λιλῆ νὰ τὸ ἴδῃ δὲ θὰ τρομάξῃ.

Ἀρχίσαν τότε τὰ παιδιὰ νὰ τραγουδᾶνε
 — Φωτιὰ δὲν πέρνουν τ' ἄρματά σου κύρ Νικόλα,
 Κι' ἂν θέλῃς ἡ δουλιχὶς κατάπριμα νὰ πᾶνε
 Πρέπει νὰ ξεσκουριάσῃς πρῶτα τὴν πιστόλα.
 Κ' ἀκούστηκε εἰς τὸν ἄγέρα ἓνα οὔρα
 Καὶ κόψ' τὴν κύρ Νικόλα τὴν παλιοκουμποῦρα.

Ὡς τόση ἐγέμισε ὁ δρόμος ἀπὸ μασκαράδες
 Ποῦ δὲν χωροῦσε νὰ περάσῃ οὔτ' ὁ βασιλέας,
 Μ' ὄλο ποῦ πέφτανε ἀμέτρητοι γιακάδες
 Γιατὶ ἐφάνηκ' ἀπὸ μακριὰ ὁ Διαγγελέας,
 Μ' ἄμα στὸ τέλος πρόφτασε κι' ὁ ἀστυνόμος.
 Φωνάξαν κόψ' το σ' ὄλους καὶ ἀνοιξεν ὁ δρόμος.

Καμήλα.

RITOURNELLE.

Dans la plaine blonde et sous les allées,
 Pour mieux faire accueil au doux messidor,
 Nous irons chasser les choses ailées,
 Moi, la strophe, et toi, le papillon d' or.

Et nous choisirons les routes tentantes,
 Sous les saules gris et près des roseaux,
 Pour mieux écouter les choses chantantes,
 Moi, le rythme, et toi, le chant des oiseaux.

Suivant tous les deux les rives charmées
 Que le fleuve bat de ses flots parleurs,
 Nous vous trouverons, choses parfumées,
 Moi, glanant des vers, toi, cueillant des fleurs.

Et l' amour, servant notre fantaisie,
 Fera ce jour-là l' été plus charmant ;
 Je serai poète, et toi poésie.

Tu seras plus belle et moi plus aimant.

Coupez.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΤΩΝ ΧΟΡΩΝ

τὴν θέσιν τοῦ ἀπριλιῆτικου ῥόδου θὰ καταλάβῃ ὁ ὑπὸ τῆς
 κ. Ναταλίας Σούτσου δοθεὶς χορὸς.

Ἦτο ἀληθινὸν ῥόδον εἰς τὰ εὐώδη τοῦ ὁποίου φύλλα δὲν
 ἀνακαλύπτομεν ἄλλο ἢ τὰ διαμαντάκια τὰ ὁποῖα καταθέ-
 τει ἡ νύμφη τοῦ ῥόδου αὐγῆ, ὡς ἐρωμένη ἦτις εἰς τὸν ἔρα-
 στὴν ἀποστέλλει μόνον ῥόδα.

Σωλὸς διάβολος.

ΜΠΑΙΝΕΤΕ ΚΑΙ ΒΓΑΙΝΕΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΛΗ

Ὁδὸς Ἐρμού, ἀρ. 202, ἀντικρὺ τῆς οἰκίας Γ. Σκουζέ
 καὶ τοῦ Καταστήματος Ἀφεντάκη.

Ὅπου σᾶς περιμένει πυκνὴ ἀνθοδέσμη
 προσωπέδων καὶ δομένων.

Ἡ Ὠραιοτέρα Συλλογὴ

νεωτάτων μπαστουνίων, λαϊμοδετών, μύρων
 καὶ ἀρωματικῶν σαπῶνων

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ

νεωστὶ κομισθεῖσα εἰς τὸ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ — ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ.

τοῦ κ. **Λεοῦση**

Κατὰ τὴν Ὁδὸν Σταδίου ἀντικρὺ τοῦ Βα-
 σιλικοῦ Σταύλου.